

Сѣнъ-тъ отишалъ, а тамъ го хванале хайдуте. Баща му го чѣкалъ, чѣкалъ, и извикалъ: „Ей, сѣнко! Дека си?“ А сѣнъ-тъ му са обадилъ: „тато-о-о-о! Хайдутинъ хваняхъ.“ — Доведи го, доведи, извикалъ баща-та. — „Ама не ще да до(й)де.“ — А тѣ го пусни. — „Азъ го пушамъ, ала ма той не пуша.“ Срѣб. Пустио би ја нѣга, али не ће он мене. (Тая приказница расказватъ и Срѣбе-те и Турци-те.)

2160 Пѣни са, не пѣни са—ща та изѣмъ, парички самъ далъ! Јединъ Шопъ си купилъ сапунъ, зашто-то видѣлъ, че си купуватъ и други-те люде, и захваналъ да го ѣде, но сапунъ-тъ му са разпѣнилъ въ уста-та, и той му казалъ: „Пѣни са, не пѣни са—ща та изѣмъ, парички самъ далъ.“ Срѣб. Или се сапунило, ил' не сапунило ваља ми те јести, кад сам за те новце дао.

Пѣрнатъ је остави го. (Пѣрнатъ—вѣтѣрничовъ, лудъ.)
П. К—ва.

Пжка, като гжрне коприварче. (Кара са, бжбре).

Пжка, като дѣда за пжлна чаша.

Пжлна пушка једно го плаши, а празна двамина. Сир.

Отъ пжлна-та пушка са бои, само тоя, противъ кого-то је обжрна-та; а отъ празна-та и тоя, който ја дрѣжи, зашто-то той знае, че тя је празна. Срѣб. Пуне се пушке боиј један, а празне двојца.

2165 Пжлна плоска — весело срѣце; празна плоска — уклѣфнати уши.

Пжлни чаша-та, да ти је пжлна година-та.

Пжлно гжрне,—Господъ на добро да го обжрне!

Пжлно-то гжрне, нека ма развали! Сир. Нека ми стане лоше отъ пжлно-то гжрне, а не отъ празно-то.

Пжрлика си иска и келява глава. Гледай: Сичко си иска пжрлика.

2170 Пжрличатъ ли вити гривни на шугави рѣце?

Пжрлица, като катанецъ на кочина.⁷ (Пан. М. Д—ва.)

⁶ Кофаръ.

⁷ Кочекъ.